

Jeg vil derudover tage initiativ til, at man blandt de nordiske lande og i EU-kredsen tager spørgsmålet om brugen af udenlandske advokater op til mere principiel drøftelse.

I den anden del af forespørgslen bliver jeg bedt om at oplyse, hvilke konsekvenser regeringen vil drage af, »at Udenrigsministeriet – bl.a. til brug for asylmyndighederne – har videregivet mangelfulde oplysninger om menneskerettighedssituationen i forskellige lande«.

Jeg er bange for, at jeg ikke kan svare på det. Det er utrolig upræcist. Hvad hentydes der til? Hvilke lande drejer det sig om? Hvilke oplysninger og hvilke mangler?

Jeg må præcisere, at Udenrigsministeriets opgave er at svare på de spørgsmål, som udlændingemyndighederne stiller. Spørgsmålene er overvejende af helt konkret art. Det sker – men det er sjældent – at udlændingemyndighederne beder Udenrigsministeriet om en mere generel redegørelse for menneskerettighedssituationen i et land. Det skyldes antagelig, at den asylretlige vurdering i henhold til udlændingelovens § 7 tager udgangspunkt i, om den enkelte asylansøger er individuelt og konkret forfulgt, og ikke i de generelle forhold i landet.

Udenrigsministeriet har ikke en generel forpligtelse til at holde udlændingemyndighederne underrettet om menneskerettighedssituationen i asylansøgnernes oprindelseslande. Udlændingemyndighederne indhenter selv deres oplysninger hos hvem de vil. De bruger mange forskellige kilder – og lad mig føje til: Det bør de også – f.eks. Amnesty International, Dansk Flygtningehjælp og UNHCR.

Hvis man ønsker, at jeg skal kommentere indholdet af en eller flere af Udenrigsministeriets konkrete udtalelser til udlændingemyndighederne, må jeg bede om, at disse ønsker konkretiseres, og så kan vi fortsætte drøftelserne i Retsudvalget. Sådanne meget detaljerede spørgsmål egner sig ikke til forhandling i salen.

I denne sammenhæng vil jeg da godt benytte lejligheden til endnu en gang at slå fast, at hverken Udenrigsministeriet eller jeg som udenrigsminister har særlige interesser at varetage eller nogen skjult dagsorden på området. Om flere eller færre mennesker skal have asyl eller familiesammenføring i Danmark, reguleres af formuleringerne i udlændingelovens §§ 7-9. Afgørelser herom træffes ikke af Udenrigsministeriet, men af udlændingemyndighederne i overensstemmelse med den gældende udlændingelovgivning.

Udenrigsministeriet har et stort arbejde med at besvare udlændingemyndighedernes mange konkrete spørgsmål. Der foreligger nu en betænkning om anvendelse af udlændingeattachéer m.m. Udlændingeattachéer, der er udvalgt af udlændingemyndighederne og tilknyttet en dansk ambassade, vil kunne indsamle flere oplysninger til brug for den konkrete sagsbehandling og gøre det hurtigere, end Udenrigsministeriet har kapacitet til. Det vil medføre en hurtigere sagsbehandling og sikrere afgørelser i udlændingesager. Dertil kommer, at der er klare økonomiske fordele ved attachéer i form af kortere og bedre sagsbehandling i Danmark. På denne baggrund finder regeringen, at udsendelsen af udlændingeattachéer bør fremskyndes.

Formanden:

Hr. Søren Søndergaard som ordfører for forespørgerne.

Forhandling

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt starte med at kvittere for den selv-kritik, som sent og nødtvungent er kommet fra udenrigsministeren angående Udenrigsministeriets håndtering af Pantelicsagen. Jeg er meget tilfreds med, at udenrigsministeren ikke ligefrem er stolt over sagen.

Men samtidig er det nødvendigt at understrege, at Pantelicsagen ikke er enestående. Desværre er der mange andre eksempler på, at Udenrigsministeriet giver mangelfulde oplysninger om situationen i forskellige lande til brug for asylmyndighederne. Nogle gange virker det faktisk, som om Udenrigsministeriet ikke arbejder særlig kvalificeret.

Som et eksempel kan vi tage en afghansk kvinde, som søgte asyl i Danmark, fordi hun blev forfulgt af de islamiske fundamentalister. Den 7. oktober 1994 bad Flygtningenævnet Udenrigsministeriet om hjælp til at afklare, om det kunne være rigtigt, at hun var i fare i hjemlandet på grund af hendes tilknytning til Farid Maztak.

Et par måneder senere svarede Udenrigsministeriet kort og godt: Det har ikke været muligt at verificere hendes familiemedlemmers position i Afghanistan. Umiddelbart lyder det måske meget rimeligt, for hvem i Langtbortistan kender Jensens bror i Ballerup?